Rozbor literárního díla

Jakub Rádl

26. ledna 2019

Obsah

6	Analýza neuměleckého textu	9
5	Analýza uměleckého textu	9
4	Výrazové formy 4.1 Próza 4.2 Poezie	7 7 7
1		7
	3.2.1 Epické	6 6 7
	3.2 Literární žánry	6
3	Zařazení literárního díla 3.1 Literární druhy	6
	2.3.1 Epická díla 2.3.2 Lyrická díla	E5 E5
	2.3 Kompoziční vrstva	5
	2.1.5 Tropy	5
	2.1.4 Figury	4
	2.1.2 Zvuková stránka jazyka 2.1.3 Grafická stránka jazyka	4
	2.1 Jazyková vrstva 2.1.1 Slovní zásoba	4
2	Struktura literárního díla	4
	1.3 Funkční styly1.4 Slohové postupy	3
	1.2 Slohové útvary	2
1	Sloh 1.1 Slohotvorní činitelé	2

1 Sloh

Umění vybrat adekvátní jazykové prostředky splňující cíl a srozumitelné příjemci komunikačně sdělit projev

1.1 Slohotvorní činitelé

Subjektivní

• slovní zásoba, aktuální nálada, vzdělání, talent, účel, motivace

Objektivní

• cíl projevu, společenské okolí, adresát, zamýšlená forma (mluvený, písemný), připravenost

1.2 Slohové útvary

Charakteristika

- vnější popis vzhledu
- vnitřní popis jeho vlastností
- přímá přímo popisujeme
- nepřímá popis pomocí příběhu

Vyprávění

- často používá přímou řeč
- presens historický přechod do přítomného času uprostřed minulého
- in media res vhození čtenáře do děje (bez úvodu)
- využívá krátké, úsečné věty / větné ekvivalenty v napínavých momentech
- má zápletku a rozuzlení

Líčení

• citově a subjektivně zabarvený básnický popis

Úvaha

- subjektivní styl, obsahuje vlastní názory autora
- může nabízet více úhlů pohledu
- může uvažovat i o cizích nápadech
- musí mít dokonalou kompozici

Popis děje

- vyprávění bez citového zabarvení, napětí, zápletky, ...
- výstižný
- sleduje stejný děj/postavu od začátku do konce

Popis (předmětu)

- cílem je popsat předmět tak, aby si ho adresát dokázal představit
- postupný, přehledný, systematický, ...

Zpráva

- informuje události (co, kdy, kde, jak, pro koho, ...)
- úkolem je zaujmout
- objektivní, psaná spisovnou češtinou
- zpráva s hodnocením v závěru subjektivní zhodnocení události

1.3 Funkční styly

Každý styl má nějaká pravidla a funkci.

Prostěsdělovací

- výměna informací běžného rázu
- v každém útvaru se vyskytuje na základní úrovni
- zpráva, oznámení, dopis, email, přání, inzerát, návod, pracovní, postup, SMS, chat, vypravování, úvaha, výklad, běžné tiskopisy
- rozhovor, přípitek, představení se, omluva, telefonický rozhovor, blahopřání, diskuze

Publicistický

- cílem je informovat, případně přesvědčit o nějakém názoru
- může ho využít většina útvarů

Řečnický

- cílem je informovat, poučit, pobavit, zaujmout, ovlivnit
- primární využití pro mluvený projev

Odborný

• vysvětlit

Administrativní

- cílem je zprostředkovat komunikaci
- $\bullet\,$ využití při záznamech, soudních záznamech, daňových přiznáních, ...

Umělecký

• funkce estetická – cílem je vyvolat emoce

Esejistický

- propojuje prvky jiných stylů
- využití pro esej odborné vyjádření k dané problematice napsané uměleckou formou, případně využitím publicistických prostředků

1.4 Slohové postupy

Popisný

• odborný styl

Úvahový

• Závěr odborného textu

Výkladový

• odborný styl

2 Struktura literárního díla

2.1 Jazyková vrstva

2.1.1 Slovní zásoba

```
historismus – zastaralé, dnes již nepotřebné slovo (palcát, škroně)
archaismus – zastaralé, nahrazené slovo (biograf, lučba, dívaje se)
neologismus – vymyšlené slovo (snivec)
poetismus – básnicky znějící slovo (luna)
```

2.1.2 Zvuková stránka jazyka

```
eufonie (zvukosled) – navození pocitu uspořádáním hlásek (r,č – chrčí, l – melancholie)
kakofonie – nepříjemná eufonie
onomatopoie (zvukomalba) – vyjádření konkrétního zvuku uspořádáním písmen (šustit)
```

2.1.3 Grafická stránka jazyka

ilustrace, nevyužívání interpunkce, formování odstavců do objektů, různé velikosti písmen **apoziopeze** – neukončená výpověď

2.1.4 Figury

```
přesah – myšlenka není ukončena v rámci jednoho verše/sloky
aliterace – opakování stejných hlásek na začátku slov/veršů
anafora – opakování stejných slov na začátku veršů
epifora – opakování stejných slov na konci veršů
epanastrofa – opakování slova z konce verše na začátku dalšího verše
inverze – zaměnění slovosledu
apostrofa – básnické oslovení
epizeuxis – opakování slov v rámci jednoho verše
řečnická otázka – otázka bez čekané odpovědi
elipsa(výpustka) – vypuštění slova, čtenář si ho má domyslet
```

2.1.5 Tropy

```
přirovnání – srovnává dva jevy se stejnou vlastností (moudrý jako sova)

metafora – opis jevu smyslově vnímatelnou podobností (Jindra je sova)

personifikace – předávání vlastností živých bytostí na neživé věci

eufemismus – zjemnění (zemřel → usnul na vždy)

litotes – zmírnění (nemá mě nerada)

perifráze – básnický popis (básník - kdo v zlaté struny zahrát zná)

metonýmie – přenesené pojmenování (celá tabule = všichni hosté)

synekdocha – nahrazení celku částí (srdce = člověk)

paronomázie – opakování slov stejného kořenu

pleonasmus – zbytečné vyjádření jednoho významu vícekrát (couval dozadu)
```

```
epiteton – básnický přívlastek, musí být shodný (živoucí den)

oximóron – protiklad (zdravý nemocný, strhané struny zvuk, mrtvé milenky cit)

hyperbola – zveličení (stokrát jsem ti řekl ...)

synestézie – spojení dvou nesouvisejících smyslů/činností (cítím tu hudbu, namaloval verš)

alegorie – jinotaj, skrytý význam

podobenství – rozšířené přirovnání, moudro, ponaučení

symbol – zastoupení

ironie – opak, záleží na intonaci, kontextu

sarkasmus – vyostření ironie
```

2.2 Tématická vrstva

```
fabule – výčet dějových prvků

syžet – způsob uspořádání dějových prvků do celku

časoprostor – kdy a kde se děj odehrává

postavy – nejdůležitější osoby díla, ne nutně lidé

– charakteristika – popisuje vzhled, povahu, minulost, vývoj postavy

– vypravěč – může být jednou z postav, oddělený, nebo více postav

titul – nadpis, může, či nemusí naznačovat obsah
```

2.3 Kompoziční vrstva

2.3.1 Epická díla

- rozdělení do kapitol, úvod, doslov, názvy / číslování
- plynutí času rozdělujeme několik kompozic
 - chronologická děje jsou uspořádány od nejstarších po nejnovější
 - retrospektivní zpětné dozvídání se děje
 - **paralelní** více dějových linek
 - rámcová příběh v příběhu (Dekameron)
 - řetězová spojení několika různých událostí pomocí něčeho (povídky, hlavní postava)
 - mohou se navzájem prolínat

2.3.2 Lyrická díla

```
kontrast – (já u pramene jsem a žízní hynu)

paralelismus – obdobná výstavba veršů

opakování(refrén)

gradace – stupňování (možné uplatnit i v epických textech)

teze, antiteze – tvrzení, protitvrzení

pointa – překvapivý zvrat
```

3 Zařazení literárního díla

3.1 Literární druhy

epika

- založeno na příběhu
- často psáno prózou
- může obsahovat lyrické pasáže

lyrika

- není založena na příběhu, zachycuje náladu, okamžiky, emoce, dojmy, myšlenky, úvahy, ...
- může obsahovat dějové úryvky, situace

drama

- vytvořeno primárně pro divadlo
- příběh, většinou založený na konfliktu
- slabá funkce vyprávěče, většinou je kompletně nahrazen scénickými poznámkami

3.2 Literární žánry

3.2.1 Epické

```
bajka – krátký, alegorický příběh, ponaučení, často se objevují personifikovaná zvířata
báje – vysvětlení jevů, domyšlená
legenda – vyprávění o životě důležitých osob, hrdinové, dříve především svatí
pověst – založeno na pravdě, domyšleno
pohádka – pro děti, dobro proti zlu, z lidové slovesnosti
povídka – kratší vypravování, málo postav, jednoduchý rychlý děj
novela – jedna časová linka, pointa
epos – román ve verších, rozsáhlé, mnoho dějových linek a postav
romaneto – nepřirozené, mystické jevy, na konci logicky vysvětleno
román – prozaická podoba eposu
```

3.2.2 Lyrickoepické

```
balada – tragická báseň, špatný konec
romance – protipól balady, vesele, milostně laděná
básnická povídka – rozsáhlejší, děj nedořečen, jen naznačen, otevřen čtenáři
```

3.2.3 Lyrické

```
píseň – opakování, silný rytmus,
elegie(žalozpěv) – tesklivá píseň, hlavní hrdina je lyrický subjekt
óda – oslavuje obecné hodnoty člověka
hymnus – oslavuje významné lidi, bohy
epigram – krátká, satirická báseň, kritická ke společnosti, pointa v závěru
pásmo – nepříliš přehledný proud mnoha témat a pohledů
sonet – 4 sloky po 4,4,3,3 verších, první dvě a druhé dvě sloky mají stejné rýmové téma
– 1. sloka teze, 2. sloka antiteze, 3. sloka syntéza, 4. sloka pointa
```

3.2.4 Dramatické

 $\mathbf{tragedie}$ – vážné, chmurný děj, končí mnoho smrtmi, postavy řeší komplikované problémy, vyobrazuje vyšší společnost

komedie – veselé a směšné situace, satirické, o nižší společnosti

tragikomedie – směs tragedie a komedie

činohra – řeší situace z běžného života

muzikál – zpěv, hudba a dialog

balet – pouze hudba a tanec

opera – pouze zpěv, bez mikrofonu, méně náročná choreografie

opereta – hudba a mluvené slovo, bez mikrofonu

4 Výrazové formy

```
poezie – verše
```

próza – souvislý text

4.1 Próza

Vyprávěcí způsoby

```
er forma – vyprávění z pohledu třetí osoby
```

ich forma – vyprávění z pohledu 1. osoby

Druhy řeči

```
monolog – projev jedné osoby
```

dialog – rozhovor dvou a více lidí

Formy řeči

```
přímá řeč – přesný zápis toho co někdo pronáší (maminka mi řekla "zajdi pro mléko")
```

nepřímá řeč – opis toho co bylo proneseno (maminka mi řekla, že mám zajít pro mléko)

nevlastní přímá řeč(neznačená) – zachycení myšlenek postavy v první osobě

polopřímá řeč – zachycení myšlenek postavy ve třetí osobě

smíšená řeč – kombinace

4.2 Poezie

 $\mathbf{ver}\mathbf{\check{s}}$ – jeden řádek

vázaný verš – dodržuje pravidelný rytmus, střídání přízvučných a nepřízvučných dob, pravidelný počet slabik

volný verš – nedodržuje výše uvedené, může se ale rýmovat

sloka – skupina veršů

stopa – vyjadřuje jakým způsobem se střídají přízvučné a nepřízvučné doby

- trochej přízvučná, nepřízvučná (doma)
- daktyl přízvučná, nepřízvučná, nepřízvučná (návštěva)
- jamb nepřízvučná, přízvučná (byl pozdní večer)

 $\mathbf{r\acute{y}m}$ – zvuková shoda na konci veršů

- sdružený AABB
- střídavý ABAB
- obkročný ABBA
- **přerývaný** ABCA, ABAC
- postupný ABCABC

- 5 Analýza uměleckého textu
- 6 Analýza neuměleckého textu